

เทศน์เช้า วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ วันนี้วันพระเนาะ วันนี้วันพระ วันพระของชาวพุทธเราเนาะ วันพระวันหาบุญหากุศล หาบุญหากุศลของเรา ทำไมต้องมีบุญกุศล ถ้ามีบุญกุศล จิตใจของคนมันมันคง จิตใจคนมีหลักเกณฑ์ไง จิตใจคนไม่มีว่าแห้ว

เราเกิดมา เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนถึงการเสียดละ การเสียดละเพื่ออำนาจวาสนาบารมีของตน ถ้าการเสียดละโดยความเป็นธรรมๆ นะ ไม่ใช่การชักจูงๆ การชักจูง เราไม่เห็นผลของมันไง

ถ้าเรามีความตั้งใจ มีความปรารถนา เจตนาของเราเพื่อบุญกุศลของเราๆ บุญกุศลมันยิ่งใหญ่เนาะ ถ้ามันยิ่งใหญ่ ตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้ เวลาตกน้ำ ตกน้ำก็มีคนมาช่วยเหลือ พอไฟไหม้ก็มีคนมาช่วยเหลือ คำว่า “ช่วยเหลือๆ” ถ้าเราช่วยเหลือตัวเองได้มันประเสริฐที่สุด ถ้าเราช่วยเหลือตัวเองได้ เราจะไม่ต้องตกน้ำตกท่า เราไม่เจออุบัติเหตุ

การเจออุบัติเหตุ เจอเพราะความประมาทหนึ่ง การถึงเรื่องเวรกรรมมันให้ผลหนึ่ง เวลาให้ผลหนึ่ง เราสร้างบุญกุศลของเราๆ

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนไม่ให้ประมาท ความไม่ประมาทเดินเลื่อของเรา ถ้าความไม่ประมาทเดินเลื่อของเรา สิ่งที่จะเกิดขึ้นๆ ถ้ามันเกิดขึ้นมันเป็นผลของกรรมๆ ผลของกรรมนั้น เราสร้างคุณงามความดีของเรา มันจะมีคนช่วยเหลือมีคนเจือจานเรา คนช่วยเหลือเจือจานเราด้วยอำนาจวาสนาบารมีของเรา

แต่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาพูดถึงเรื่องการปฏิบัติเนะ อตุตา หิ อตุตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตนเท่านั้น ถ้ามรรคมันจะเกิด มันเกิดจากจิตนั้น ถ้าจิตนั้นมีอำนาจวาสนามา จิตนั้นมีอำนาจวาสนา ทำความสงบของใจเข้ามา ถ้าใจสงบระงับแล้ว แล้วถ้าเกิดปัญญา มันเกิดมรรคเกิดผล เกิดมรรคเกิดผลในหัวใจดวงนั้น ถ้ามันเป็นมรรคเป็นผล เป็นมรรค

เป็นผลขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ธรรมและวินัยเป็นศาสดาของเรา เราชะลึกถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นรัตนตรัย เป็นที่พึ่งอาศัยของเรา เป็นที่พึ่งอาศัย นี่สังฆกรรม สังฆกรรมมันเป็นความจริงใจ ถ้าเป็นความจริง เห็นไหม

คนเรามันมีมาตรฐาน มาตรฐานคนเรามีความสามารถมากน้อยแค่ไหนก็ทำผลงานได้มากน้อยแค่นั้นตามมาตรฐานของคนๆ ถ้ามาตรฐานของคนมีมาตรฐาน ถ้ามาตรฐาน ทำสิ่งใดปัจจุบันธรรมๆ มีสิ่งใดที่ติดขัด ขัดข้อง เราก็ใช้ความสามารถของเราจนสุดความสามารถของเรา จนสุดความสามารถของเรา เห็นไหม คุณติ มาตรฐานของกีฬา ฟุตบอลๆ นักกีฬามีมาตรฐานมาก แต่เขาต้องอาศัยโชคนะ ถ้าโชคไม่เข้าข้างเขา มาตรฐานเราสูงกว่าเขาละ มาตรฐานมีความสูงมาก มีความสามารถมาก แต่วันนี้อับโชค ไม่ได้เลย ทำอย่างไรก็ได้ไม่ได้

แต่คนที่มาตรฐาน คำว่า “มาตรฐาน” มาตรฐานมันเป็นเรื่องมาตรฐาน เป็นเรื่องวิทยาศาสตร์ เป็นเรื่องการพิสูจน์ เราก็เหมือนกัน เวลาเราเหมือนกัน เราเกิดมา เรามีสุขภาพกายที่ดี เราออกกำลังกายของเราทุกวันๆ เพื่อสุขภาพกายที่ดี เพื่อสุขภาพกายที่ดี คนเราเวลาเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมามันก็มีกรรมมาตัดรอน คำว่า “มาตรฐานของเรา” เราก็ทำสุดความสามารถของเรา ถ้าเราทำสุดความสามารถของเรา ถึงที่สุดแล้วมันก็เป็นเรื่องของเวรเรื่องของกรรมแล้ว เราทำสุดความสามารถของเรา

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอน สอนถึงมนุษย์เราจะล่วงพ้นทุกข์ด้วยความเพียร ความเพียร ความวิริยะ ความอดสาหัส เรามีความเพียรของเรา มีความขยันหมั่นเพียรของเรา เราทำสุดความสามารถของเรา เราพยายามสร้างอำนาจวาสนาของเราละ ถ้ามีอำนาจวาสนาของเรา ชั้นดีธรรมๆ

คนที่มันชั้นดีธรรมมีความอดทนมากกว่า เขาอดสาหัสมากกว่า ความอดสาหัสมากกว่า เขามีโอกาสมากกว่า คนที่อ่อนแอ คนที่ไม่เอาไหนเลย ไม่ได้ทำอะไรเลย รอแต่ความช่วยเหลือของคนๆ คนคนนั้นนะ มันจะมีความทุกข์ในใจของตน

คนจะมีความทุกข์มาก ทำดีแล้วไม่ได้ดี ทำดีได้ก็มีที่ไหน ทำชั่วได้ก็มีถมไป เห็นแต่คนเขาทำแต่ความชั่วของเขา จับผิดแต่เขา เขาทำอะไรไม่พอใจเราทั้งนั้นนะ เราเป็นคนดีที่สุด เรามีความสามารถที่สุด เราทำดีที่สุด แต่ทำไมเราทุกข์เรายากขนาดนี้ เวลาความคิดของคน เวลาคนอ่อนแอที่มันคิด มันคิดอย่างนั้นนะ

แต่ถ้าเป็นคนที่มียานาจิตตานุภาพ นี่คือโอกาสของเรา เราจะเร่งความเพียรของเรา โอกาสของเรา เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เวลาเราเกิดมาแล้ว เกิดมานี้หรือทรัพย์ สิ่งที่มีชีวิตเกิดมาด้วยบุญกุศล ถ้าไม่ใช่ด้วยบุญกุศลนะ เวลาหลวงตาท่านสอนบอกว่า ถ้าเปิดโลกธาตุ ๓ โลกธาตุถ้ามองเห็นกันนะ คนจะไม่ทำความชั่วเลย นี่เพราะมันเห็น คุณิ นรกอเวจีมันมหาศาล ขนาดไหน เวลาอยู่บนสวรรค์ คนที่มีความสุขเพลิดเพลินของเขา

ไอ้เรามาอยู่ภพกลาง ภพกลางเราเกิดมาเป็นมนุษย์ไง เกิดเป็นมนุษย์ ในบรรดาสัตว์สองเท้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด การเกิดเป็นมนุษย์ เกิดให้มีโอกาสได้เร่งความเพียรของตน ถ้าเร่งความเพียรของตน เราเกิดเป็นมนุษย์ด้วยอำนาจวาสนาของเรา เรามีโอกาสของเรา ถ้าเรามีโอกาสของเรา เรามีความเชื่อในพระพุทธศาสนา

ในพระพุทธศาสนาโดยทั่วไป วัดบ้าน เขาไปทำบุญกุศลกัน เราก็ว่าเขาไปคุมหรรสพสมโภชกัน เขาไปเล่นเพลิดเพลินกัน เราเป็นลูกศิษย์กรรมฐานไปทำบุญวัดป่า วัดป่า วัดที่เขา พร้อมทั้งจะประพฤติปฏิบัตินะ วัดปฏิบัติๆ เขาไปในวัดนั้น วัดนั้น คุณความสงบร่มเย็นในวัดนั้น คุณครูบาอาจารย์ที่ดีเขาจะสงวนรักษาเวลาให้ลูกศิษย์ลูกหาได้ประพฤติปฏิบัติ เวลาการประพฤติปฏิบัติ นั้นนะให้เข้าไปเผชิญกับความจริงในใจของเขา

เวลาคนที่ชำระล้างกิเลสก็ต้องชำระล้างกิเลสในใจของตน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้ชี้บอกทางเท่านั้น ชี้บอกทาง เส้นทางของเธอต้องเดินไปตามเส้นทางอย่างนั้น แล้วเส้นทางของเธอ เราจะเดินเส้นทางของเรา เราก็ไม่แน่ใจ เราก็ลังเลสงสัยในเส้นทางของเรา เส้นทางของเรา เราไปไหน เราทำสิ่งใดล้มเหลวทั้งนั้นเลย

เราไปวัดป่าๆ มีข้อวัตรปฏิบัติของเขา ถ้าข้อวัตรปฏิบัติของเขา เราพยายามขวนขวายของเรา นี่ข้อวัตรปฏิบัติของเขา แต่เราพยายามขวนขวายของเรา ถ้าความขวนขวายของเรามันก็เป็นประโยชน์กับเรา เรามีโอกาสเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนาเพื่อค้นคว้าหาหัวใจของตน ถ้าได้หัวใจของตนขึ้นมาแล้ว งานจะเกิดที่นั่น

ในศาสนาไหนไม่มีมรรค ในศาสนานั้นไม่มีผล สุภัทธะๆ ไปถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นผู้ที่ปัญญามากนะ เขาศึกษาลัทธิต่างๆ มามหาศาลเลย นู่นก็สุดยอด นี้ก็ยอดเยี่ยม นั่นก็มหัศจรรย์ สุดท้ายแล้วนะ มันมีดีไปทั้งนั้นเลย ตัวเองก็ไม่มีจุดยืน

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า วันวิสาขบูชา ท่านจะปรินิพพาน ข่าวรำลือไป ถ้าวันนี้เราไม่ไปถามนะ ไม่มีโอกาสแล้ว เพราะถือตัวถือตนมาก เวลาไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอานนทกัณฑ์ไว้เลย ไม่ให้เข้า เพราะอะไร เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากำลังจะปรินิพพาน คนกำลังจะตาย เอ็งมากวนอะไรอีกล่ะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า “เรามากก็เพราะเหตุนี้อันหนึ่งเหมือนกัน อานนทปล่อยให้เขาเข้ามา”

เขาก็จะไปถามนู่นถามนี่ คนกำลังจะตายนะ ถามนู่น ถามนี่ ถามนั่นนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเบรค “สุกัททะ เธออย่าถามให้มากไปเลย ศาสนาไหนไม่มีมรรค ศาสนานั้นไม่มีผล” ศาสนาไหนไม่มีเหตุ มันจะเกิดผลขึ้นมาไม่ได้ ไม่มีเหตุ เห็นไหม ให้พระอานนทบวช คินนั้นบวชขึ้นมา ประพฤติปฏิบัติเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาองค์สุดท้าย ศาสนาไหนไม่มีเหตุ

นี่ก็เหมือนกัน ในหัวใจของเราถ้ามันไม่มีเหตุ เรามีแต่ข่าวลือ เรามีแต่ความรำลือจากคนอื่น ทั้งนั้นนะ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สาธุ ธรรมะเป็นธรรมชาติๆ ก็ธรรมชาติ ทั้งนั้นนะ ถ้าธรรมชาติ เราก็เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ เราก็ต้องเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะนั้น วัฏฏะๆ ออกจากวัฏฏะนั้น ถ้าออกจากวัฏฏะนั้นมันเหนือธรรมชาติ เหนือธรรมชาติเพราะอะไร เพราะหัวใจมันรู้เท่าทันธรรมชาติ แล้ววางธรรมชาติไว้ตามความเป็นจริง

ไอ้ธรรมชาติก็ไม่เข้าใจนะ นั่นก็เป็นธรรมชาติ นี่ก็เป็นธรรมชาติ โนนก็เป็นธรรมะนะ แล้วเราล่ะ เราก็เป็นเศษฝุ่นผง ปลิวไปในธรรมชาตินั้นๆ นี่ไง ฝุ่นผงในอากาศมันก็ปลิวไปตามอากาศนั้นๆ แล้วก็หมุนไปตามนั้นหรือ

แต่ถ้าเรามีจุดยืนของเรา เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา ถ้าเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เรามีศรัทธามีความเชื่อ มีศรัทธามีความเชื่อของเรา สุขทุกข์มันเกิดที่ใจของเรา เวลาเกิดขึ้นมา ปฏิสนธิจิตเกิดในใจ ในครรภ์ ในน้ำคร่ำ ในโอปปาติกะ กำเนิด ๔ เกิดไม่รู้ พ่อแม่บอกถึงได้รู้ เกิดมาแล้วมีสติปัญญาขึ้นมา เราถึงมีศรัทธาความเชื่อของเรา ถ้ามีศรัทธาความเชื่อของเรา เราทำบุญกุศลของเรา ทำหน้าที่การงานสิ่งใดประสบความสำเร็จ นั่นก็เป็นอำนาจวาสนาของเรา ปัจจัยเครื่องอาศัยๆ

การกำเนิด ๔ กำเนิดแล้วต้องมีอาหาร อาหาร ๔ ในวิญญู กวฬิงการหาร เราก็ดูหาเลี้ยงชีพของเรา ถ้าเราอยู่ในโลก เราทำสิ่งใดประสบความสำเร็จ มันก็เป็นปัจจัยเครื่องอาศัย เครื่องอาศัยเพื่อดำรงชีพนี้ ดำรงชีพนี้แล้ว ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด ถึงเวลาแล้วก็ต้องตายไป เวลาตายไปแล้ว ชากศพก็ทิ้งไว้ที่นี่ จิตก็เวียนว่ายตายในวิญญูต่อไป จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวิญญูในการกระทำของตนด้วยเวรด้วยกรรมของตน

ถ้ามีอำนาจวาสนา สิ่งนี้เราก็อำนาจมา ปัจจัยเครื่องอาศัยๆ ของที่อาศัย เราก็อาศัยแล้ว ชีวิตนี้ คุณลิต คนคิดว่า โอโฮ! เกิดมาทุกข์มายาก บวชพระ บวชพระขึ้นมา ภิกขาจาร บิณฑบาตเลี้ยงชีพ ถ้าบิณฑบาตเลี้ยงชีพนะ ถ้าศีลของเราสะอาดบริสุทธิ์ขึ้นมา ศีลของเราเป็นที่น่าชื่นชม เราก็อจะบิณฑบาต มันก็จะมีอาหารตกบาตร ถ้าเราเป็นโมฆบุรุษ เรามีแต่ทำลายตัวเอง มันเป็นกลิ่นเหม็นไปบิณฑบาตที่ไหนเขาก็ไม่ให้กิน เขาไม่สนใจจะใส่บาตรให้หรือ

นี่ไง นี่พูดถึงว่า ถ้ามันบอกกังวลกว่าเราจะไม่มีปัจจัยเครื่องอาศัยๆ

ปัจจัย ๔ ผู้ที่เขาจะค้าจุนมหาศาล ชาวพุทธ ชาวพุทธเขาต้องการให้ผู้ประพฤติปฏิบัติให้มีคุณธรรมในหัวใจขึ้นมา จะได้มาสั่งสอนเราด้วย จะได้มาบอกเราด้วยใจ บอกเราด้วยใจ ใครๆ ก็ชื่นชม เนื่อนานบุญของเขาๆ เขาก็อยากจะเอาพันธุ์พืชของเขาหวานไปในเนื่อนาที่ดี เขาก็หวังพึ่งเนื่อนาอันนั้น

ถ้าเรากังวลว่าเราจะไม่มีปัจจัยเครื่องอาศัย บวชพระ บวชพระแล้วไม่มีใครให้กินเลยล่ะ เพราะบวชแล้วมันไม่ทำอะไร

ถ้าบวชพระๆ มา บวชทำไม บวชมาเป็นสมมุติสงฆ์ บวชมาในญัตติจตุตถกรรม บวชมาแล้วมาเป็นสมมุติสงฆ์ สมมุติๆ ใจ เวลาโกนหัวแล้ว โกนคิ้วโกนหนวดแล้ว นุ่งห่มผ้ากาสา พักตร์ แต่หัวใจมันยังไม่ได้บวชใจ พอบวชมาแล้วมันก็มาทุกข์มายาก มันก็อมทุกข์ในหัวใจนี่ไง ถ้ามันอมทุกข์ในหัวใจ กินอึมันนอนอุ่นมันก็เป็นวิชาหมูใจ เวลาหมูมันกินอึมันนอนอุ่นแล้วมันก็จะตัวอ้วนๆ ใจ อ้วนๆ ที่ไหน ก็เลสมันก็อ้วนไปด้วยใจ มันเกิดทิฏฐิมานะไปหมดเลย เราเป็นพระ เรามีความสำคัญ เรายิ่งใหญ่ทั้งนั้นเลย นั่นแหละทิฏฐิทั้งนั้นนะ

การทำความสะดวกของใจคือทิวภูมิมานะนั้นสงบตัวลง มั่นยอมในพุทธโธ ธัมโม สังโฆ ถ้ามันยิ่งใหญ่ มะนมือหังการ มันทำใจของมันให้สงบไม่ได้ นี่ไง กินอิมนอนอุ่น กิเลสท่วมหัว มันทำความสะดวกของใจของมันไม่ได้

ถ้าทำความสะดวกของใจตัวได้ ครูบาอาจารย์ที่ทำความสะดวกของใจได้ท่านสงวนรักษาสิ่งที่เป็นสัปปายะ ในที่สังัด ในที่วิเวก ในที่ไม่คลุกคลี สิ่งที่เป็นการคลุกคลีคือไปขุดคุ้ย ไปปั่นให้กิเลสมันฟูขึ้นมา สิ่งที่กิเลสมันฟูขึ้นมามันมีความทุกข์ความยากทั้งนั้นนะ มันลุดกระชากหัวใจให้ไปตามอำนาจของมัน

แต่ถ้าเรามีสติมีปัญญาขึ้นมา เราทำของเราได้ ทำที่ไหน สัปปายะ การที่เป็นสัปปายะ การที่สงบระงับอันนั้น ภายนอก สถานที่ที่เป็นสัปปายะ ร่างกายนี้เป็นสัปปายะ หัวใจมันเป็นสัปปายะ ถ้าเป็นสัปปายะ นี่ไง คนที่เขาที่มีสติมีปัญญาเขาหวงตรงนั้นไง ถ้าเขาหวงตรงนั้น หวงแหนตรงนั้น หวงแหนความสะดวกระงับอันนั้นเพื่อย้อนกลับมาให้หัวใจมันสงบระงับ ถ้าหัวใจมันสงบระงับ จิตใจที่มันสงบระงับอันนั้นมันยิ่งใหญ่ ยิ่งใหญ่ที่ไหน ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต

เวลามันพุ่งช่าน เวลามันทุกข์มันยาก เวลากิเลสมันจีรคหัวใจ ไม่ต้องบอกหรือ รู้ทุกคนเอาไฟใจตัวเอง ใครจะไม่รู้ว่าเจ็บช้ำน้ำใจ ใครจะไม่รู้ว่าเจ็บปวด เอาความร้อนนาบไปที่ตัว ใครจะไม่รู้ว่ามันทุกข์มันยาก ทุกคนรู้ได้ทั้งนั้น แต่จิตสงบไม่เคยเห็น ดับไฟนี้ไม่รู้จัก เวลาเอาไฟเอาไฟใส่เข้าไป รู้ทุกคน แต่เวลาดับไฟมันดับไม่เป็น ยิ่งครูบาอาจารย์ของเราชักพินออกจากไฟ

ทุกคนต้องการพินต้องการไฟหุ้มเข้าไปในกองไฟนั้น ต้องการอำนาจ ต้องการชื่อเสียง ไฟนั้นมันก็ให้ความร้อน ให้ความทุกข์ความยากใจ แต่ถ้าคนที่เขามีคุณธรรมเขาชักพินออกๆ ชักพินออก ไฟมันจะดับลง ถ้าไฟมันดับลง สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี

จิตของคนนะ ความสุข ความสะดวกระงับที่เราแสวงหา เราวิ่งเดินอ่อนวอนขอร้องอยากได้ไม่มี นี่นั่งลง หลับตา หายใจเข้านิกพุท หายใจออกนิกโธ เวลามันสงบระงับขึ้นมาไม่ต้องถามใคร ไม่ต้องให้ใครบอก

เวลามันพุ่งช่าน เวลามันวุ่นวาย มันวิ่งวนอยู่ที่นี่ เรารู้ เวลามันสงบเข้ามา สติสัมปชัญญะมันพุทโธๆ มันเด่นชัด เวลาสติมันสมบูรณ์ขึ้นมา จิตมันสงบเข้ามา สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี ถ้าจิตสงบระงับอันนี้ไง ถ้าจิตมันสงบแล้วรักษามันไว้ไง เพราะสรรพสิ่งในโลกนี้เป็นอนิจจัง มัน

ยังแปรปรวนของมันตลอด ถ้าแปรปรวน เดียวก็ดี เดียวก็ร้าย เพราะร้าย ถ้ามีสติปัญญาขึ้นมา จาก ร้ายกลายเป็นดี แต่ส่วนใหญ่แล้วเวลามันร้ายแล้วเราไม่มีสติปัญญาสู้กับมันไง ร้ายชักไปให้ยิ่ง ร้ายขึ้นไป ร้ายแล้วมันชักไปให้มันเสียหาย ไม่ใช่ร้ายกลายเป็นดี

คนที่ร้ายกลายเป็นดี นี่ไง ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่วนี่ไง ถ้าใครมีสติปัญญา ร้ายกลายเป็นดีๆ ต้องพยายามระงับมันให้ได้ ถ้าระงับความร้ายอันนั้นขึ้นไปแล้วมันจะกลายเป็นดีๆ แล้วร้าย กลายเป็นดีมันอยู่ที่ไหน ถ้ามันร้ายกลายเป็นดีมันทำได้แล้ว มันจะฝงใจของมันไง ถ้าฝงใจของ มัน เห็นไหม

คนที่ทำสมาธิได้แล้วพอเวลามันเสื่อมไป ทำสมาธิได้แล้วคลายออกมา จะเข้าทำสมาธิได้ อึกยากมาก เพราะมันอยากได้ดี อยากได้ดี เลยไม่ได้ดีไง วางให้หมด ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ มาตรฐานของคน อำนาจวาสนาของคนมาจากการกระทำของคน คนที่เกิดมาเวียนว่ายตายเกิดใน วัฏฏะมีความคิด มีระดับอำนาจวาสนาบารมีไม่เท่ากัน ความคิดของคนเลยแตกต่างกัน แยกต่าง กันมาก คนคิดดี คิดแต่สิ่งที่ดีๆ คนคิดร้ายมีแต่สิ่งที่ร้ายๆ เห็นไหม ถ้ามีอำนาจวาสนา เราพยายาม รักษาของเรา

รักษาของเรา ใช้ปัญญาอบรมสมาธิใคร่ครวญในชีวิตของเรา เราเกิดมาเรามีความดีมาก น้อยแค่ไหน เราเกิดมาเราทำอะไรเป็นประโยชน์กับเราบ้าง เป็นประโยชน์กับเรานะ ไม่ต้องเป็น ประโยชน์กับคนอื่น ประโยชน์กับคนอื่นมันเกิดจากการทำประโยชน์กับเรา ถ้าเราทำความดีของ เรา เราทำความดีของเรา หนึ่ง สังคมร่มเย็นเป็นสุขอยู่แล้ว ในสังคมนั้นมีแต่คนดี สังคมนั้นไม่มี คนยูเหี้ยทำลาย มันจะเลวร้ายไปได้อย่างไร มีแต่คนดีๆ คนดีเขาดีโดยตัวเอง ถ้าดีโดยตัวเขาเอง มีแต่คนดีมากๆ ขึ้นไป สังคมนั้นก็ร่มเย็นเป็นสุข ถ้าเราทำคุณงามความดีเพื่อเราๆ ทำคุณงาม ความดีเพื่อคนคนนั้น ไม่ต้องทำเพื่อคนอื่น ทำเพื่อตัวนั้นแหละ

มันเหมือนคนที่ฉลาดไง ทำคุณงามความดีแล้ว ทำคุณงามความดีเพื่อเรา แต่คนมันโง่ มัน พยายามไปเบียดเบียนเขา ทำเพื่อตนๆ เพื่อสมบัติของตน การเบียดเบียนเขา เวนกรรมทั้งนั้นนะ ได้สิ่งนั้นมา ได้สร้างเวรสร้างกรรมมา คนมีแต่เอาผลประโยชน์ส่วนตนๆ สร้างแต่ปัญหาให้คน อื่น

ถ้าเราทำเพื่อเรา ทำดีเพื่อเราๆ เราไม่เบียดเบียนใครทั้งสิ้น เรามีน้ำใจต่อเขาทั้งสิ้น คนที่อยู่
ในสังคมนั้นได้แต่ความร่มเย็นเป็นสุข มันเกิดจากคุณงามความดีของเราทั้งนั้นนะ ทำเพื่อเรา
ไม่ได้ทำเพื่อใครหรอก ทำเพื่อเราๆ

แต่กิเลสมันไม่คิดอย่างนั้นนะ ดิกลายเป็นร้าย ถ้าเห็นว่าเป็นความดี มันเห็นเป็นความ
เสียเปรียบ ถ้าเป็นความดีของเรา มันหาว่าเราไม่เท่าทันสังคม ถ้าเป็นความดีของเรา มันบอกว่า
เราไม่มีศักดิ์ศรี ถ้ามีศักดิ์ศรีต้องไปนั่งอยู่บนหัวคนอื่น กิเลสมันอยากเหยียบย่ำเขา อยากไปนั่งอยู่
แต่บนหัวคนอื่น ทั้งที่ว่ามันนั่งลงไปก็พื้น หายใจเข้าก็พุด หายใจออกก็โครกได้แล้ว ก้น
หย่อนไปที่ไหนมันก็มีที่นั่งทั้งนั้นนะ กิเลสมันไม่อยากรั้ง มันอยากรั้งบนหัวคนอื่น นี่ไง มัน
เที่ยวเหยียบย่ำเขา ทำลายเขาทั้งนั้นนะ มันบอกว่าเป็นสมบัติของมัน นี่ดิกลายเป็นร้าย

แต่ทำดีของเราละ สูงสุดสู่สามัญ คนที่มีศรัทธาภาพ มีมาตรฐานสูงมาก เขาจะนั่ง ไปที่ไหน
นะ เขาจะไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน เขาจะรักษาคุณแลหัวใจของเขา ไอ้คนพาลไปไหนไม่มีใคร
รู้จัก มันเที่ยวโห่ร้อง ต้องให้คนคอยต้อนรับมัน ต้องให้คนคอยดูแลมัน นั่นนะคนพาล คนที่มี
สติปัญญาไปไหนเขาไปด้วยความสงบระงับของเขา เขาไปด้วยคุณงามความดีของเขา นี่คุณงาม
ความดีของเขา

ทำเพื่อเราๆ ถ้าทำเพื่อเรา เราทำเพื่อของเราได้แล้วนะ ทำเพื่อเราละ อุตตา หิ อุตตโน นาโถ
ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ถ้าตนมีที่พึ่งได้ ทำไมคนอื่นจะพึ่งไม่ได้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ตรัสรู้พระองค์เดียวสอน ๓ โลกธาตุ ตั้งแต่เทวดา อินทร์ พรหม สอนได้หมดเลย จิตใจของคนถ้า
เป็นคนดี กลิ่นของศีลกลิ่นของธรรมมันต้องหอมทวนลม ความดีอันนั้นปิดไม่อยู่

นี่ไม่ใช่ มีแต่การโฆษณาชวนเชื่อ มีแต่การโฆษณาชวนเชื่อ มีแต่ลมปาก ไม่มีข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงของครูบาอาจารย์ของเรา ท่านอยู่ป่าอยู่เขา ท่านอยู่ในที่ลับที่อะไร ท่านไม่สนใจ
เรื่องอย่างนี้เลย เพราะท่านทำเพื่อท่าน ทำเพื่อหัวใจดวงนั้นไง ดวงใจดวงใดไม่มีมรรค ดวงใจ
ดวงนั้นไม่มีผล ดวงใจดวงใดก็แล้วแต่ที่มันมีมรรคขึ้นมา มรรคคืออะไร คำริชอบ งานชอบ เพียร
ชอบ มันมีแต่ความชอบธรรม ความชอบอันนั้นมันสิ้นหัวใจแล้วมันต้องการสิ่งใดเพิ่มเติม ถ้า
ความชอบธรรมอันนั้นมันสิ้นหัวใจแล้ว

นี่ไง พระพุทธศาสนาไง วันนี่วันพระไง พระคือผู้ประเสริฐ ใจที่ประเสริฐ เราค้นคว้าหา
หัวใจดวงนี้ ไปวัดไปวาาก็ไปกราบพระ สมมุติสงฆ์ เป็นครูบาอาจารย์ของเรา ไปอยู่บ้าน พระ
อรหันต์ในบ้าน พระอรหันต์ในบ้านก็พ่อแม่ของเรา

แต่ถ้าเป็นหัวใจของเราละ พระอรหันต์ในใจของเรา เราฝึกค้นหาหัวใจของเรา ถ้าหัวใจ
ของเราได้ขึ้นมา รสของธรรมชนะซึ่งรสทั้งปวง สติธรรม สมาธิธรรม ปัญญาธรรม คุณธรรมใน
หัวใจนี้สมบูรณ์ เอวัง